

Spółecznej roli architektury poświęcone było kolejne spotkanie z cyklu "Dysput nawarryjskich". W Collegium Maximum UMK profesor Marta Garcia Alonso z uniwersytetu w Pampelunie wygłosiła wykład, w którym poruszała zarówno warsztatowe jak i estetyczne problemy związane z projektowaniem przestrzeni miejskiej.

Dzień po uroczym obchodzonego święcie UMK w Collegium Maxim odbyło się kolejne spotkanie z cyklu "Dysput nawarryjskich". W ramach serii, na otwartych dla publiczności wykładach, profesorowie Uniwersytetu Nawarry z hiszpańskiej Pampeluny poruszają najbardziej aktualne dla współczesnego świata problemy.

W środę (20.02.2013), wykład pt. Architektura: Twórca Przestrzeni Spotkania. Piękno Jako Niezbędny Wymiar Architektury wygłosiła prof. Marta Garcia Alonso z Wydziału Architektury Uniwersytetu Nawarry. Prof. Garcia Alonso poza pracą akademicką jest również współwłaścicielką DG ARCHITECTURE&ENGINEER - studia architektonicznego działającego od 2007 roku w Polsce, mającego na swym koncie liczne zwycięskie projekty konkursowe.

- *To jedna z niewielu okazji, aby przemawiać na uniwersytecie, nie w roli nauczyciela przyszłych architektów. To sprawiło, że ponownie zastanowiłam się nad społecznym znaczeniem architektury i jej wkładem w budowę lepszego świata* - **mówiła pani profesor**. Podkreślała wyjątkowość architektury, gdyż łączy ona w sobie dokonania nauk ścisłych i społecznych. Działanie na przecięciu tych dziedzin jest zwykle właściwe dla ludzi wybitnych, takich jak Mikołaj Kopernik, Albert Einstein czy współcześnie Steve Jobs – legendarny już twórca sukcesu firmy Apple. Jeszcze do niedawna w Hiszpanii, aby zostać architektem trzeba było studiować przez pierwsze dwa lata nauki ściśle i zdać trudny egzamin z matematyki oraz estetyki.

Według Marty Garcia Alonso architekt musi mieć umiejętności ogólne. Patrząc na miasto, ulice, budynki musi przygotować kompleksowe, a nie tylko doraźne, rozwiązania. Sam proces twórczy w architekturze wymaga połączenia wielu elementów - od rozpoznania kontekstu otoczenia, poprzez walory użytkowe i estetyczne budowli, do praktycznych aspektów związanych z samą budową. Dodatkowo projektowanie złożonych struktur łączy wiele dziedzin wiedzy. Poza samą architekturą są to ekonomia, socjologia, nauki o zarządzaniu i budownictwo.

- *Wykraczając poza zachwyt czy krytykę fasady budynków, architekt musi skupić się na przestrzeni życia, pracy i rozrywki, czyli wszystkich aktywności, które będą odbywały się w jego wnętrzu. Jest to tym trudniejsze, że architekta często interesuje tylko przestrzeń - bez ludzi czy urządzeń, które będą się tam znajdowały. Architektura musi mieć jednak obowiązek służenia - konkretnym ludziom, ale i całemu społeczeństwu. Ta właśnie relacja między architekturą i społeczeństwem jest kluczowym punktem wymagającym namysłu. Jeśli wpływają na nas zapachy, kolory czy marki, jakie wybieramy jako konsumenci, jak ma na nasze życie nie wpływać otaczająca nas architektura?* - **pytała profesor Alonso**.

W kolejnej części, na przykładzie Bilbao autorka pokazywała, jak można skutecznie przekształcić upadające miasto w nowe, zielone, ekologiczne miejsce przyjazne lokalnej społeczności i turystom. Szereg zmian architektonicznych polepszyło społeczne relacje - ludzie czują się tam dziś szczęśliwsi. Jedną z nich było zamknięcie dla samochodów głównej ulicy miasta i przekształcenie jej w bulwar dla spacerowiczów - prawdziwa wizytówkę miasta. Na zakończenie wykładu prof. Alonso zwróciła uwagę na trzy główne, opisane już w starożytności, zasady architektury. Są nimi:

Trwałość - w tym aspekcie trzeba się skupić na zastosowaniu materiałów ekologicznych i umożliwiających oszczędzanie energii. Chodzi również o stosowanie takich rozwiązań, które pomogą wykorzystać budynek, gdy przestanie on pełnić swoją pierwotną funkcję użytkową.

Użyteczność – architektura powinna przedkładać działania wspólne nad jednostkowymi. Chodzi o projektowanie przestrzeni tworzącej wspólnoty, a nie zatomizowanych ludzi. Często budynek staje się przestarzały już w chwili jego budowy. Dobra architektura musi, kierując się zasadą użyteczności, tworzyć projekty otwarte, które można poprawiać.

Piękno - umożliwia postrzeganie budowanego obiektu przez lokalną społeczność, jako część własnego świata. Budynek nie może być niechcianym intruzem w przestrzeni, aby mógł pełnić rolę tworzenia społeczności. Nowa architektura powinna promować to co wspólne, to co buduje lokalną tożsamość.

- *Najbardziej prospołecznym, budującym wspólnotę miejscem Torunia jest Rynek Staromiejski. Warto to wykorzystać* - **podsumowała** *swoja prelekcję* **prof. Alonso**

- [Powrót](#)
- [Udostępnij na: X](#)
- [Udostępnij na: FB](#)
- [Drukuj](#)
- [PDF](#)